

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De tertio

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

primitivorum, qui conscripti sunt in cœlis,
& spiritus perfectorum iustorum, Hebr.
12. v. 23.

Aves gloriam & honorem? Ibi ad amplif-
simos evchemur, futuri cives Sanctorum,
& domestici Dei, Eph. 2. v. 19.

Appetis speciosa aedificia? Ibi pervenimus
in domum Patris cœlestis, in qua Christus
nobis locum paravit, Joh. 14. v. 2.

Anhelas elegantes vestes? Ibi nos cœlestis
spontus cooperiet byssino splendenti &
candido, Apoc. 19. v. 11. & immarcessibili
gloriæ coronâ decorabit, 1. Petr. 5. v. 4.

Ubi sunt gaudia
Nirgend mehr denn da /
Da die Engel singen
Nova Cantica,
Und die Schellen klingen /
In Regis curiâ,
Eja warn wir da.

III. *Ex insigni Christi encomio.* Sic enim
Pater cœlestis de Filio suo ait: Hic est Filius
meus dilectus, in quo mihi bene complacui
hunc audite.

Nos homunciones alias etiam filii &
filia Dei appellamur, verum non id fit per
naturam, quâ sumus filii iræ, Eph. 2. v. 3.
Rom. 3. v. 23. sed per gratiam, in quam nos
per baptismum adsumit, & potestatem
dedit Filios Dei fieri, Joh. 1. v. 12. De ejus-
modi gratiæ filio hîc sermo non est, sed de
filio naturali, quem Deus ab æterno ex ef-
fentia sua genuit, Psal. 2. v. 7.

Hunc Filium suum diligit Pater

1. *Per essentialitatem*, quia unum est cum Pa-
tre: Joh. 10. v. 30.

2. *Propter obedientiam*, quia volunta-
tem ejus fecit, Psal. 40. v. 9. factus ei obe-

diens usque ad mortem, mortem autem
crucis, Phil. 2. v. 8.

Hinc magnum nobis fuit solatium,
Paulus ait: Sunt Christi, qui carnem suam
crucifixerunt, cum affectibus & concupis-
centiis, Gal. 5. v. 24. Et Johannes: In hoc
cognoscimus, quoniam de spiritu suo de-
dit nobis, 1. Joh. 4. v. 13.

Quod si igitur Christi sumus, & ipse in
nobis est, nosque in ipso sumus, nos quo-
que Pater ejus diligit. Uti que diligit nos,
elegit enim nos in Christo ante facta funda-
menta mundi, Eph. 1. v. 4.

Sumus Christi, ratione baptismi, in
quo Christum induimus, Gal. 3. v. 27.

Sumus Christi, ratione cœnæ, in qua no-
bis carnem edendam & sanguinem suum
bibendum exhibet, & consortes divinæ
naturæ facit, 2. Petr. 1. v. 4.

Sumus Christi, quia nos genuit volunta-
rie verbo veritatis, Jac. 1. v. 18.

Et tandem quoque Christi sumus, quia
ipsum genus sumus, Act. 17. v. 28. & ipse vi-
cissim nostri generis, frater & Immanuel
noster, Ebr. 2. v. 14.

Quia igitur tot modis Christi, in quo
Patri cœlesti complacuit, sumus, nihil jam
condemnationis in nobis est, qui in Chri-
sto Jesu sumus, Rom. 8. v. 1.

De Tertio.

Restat *Cantela*, quæ tribus absolvitur
Regulis quarum

1. *Amorem mundi linquito.* Hâc in parte
Petrus exemplo nobis est, qui ubi saltem in
transfiguratione Christi prægustum vitæ
æternæ capit, omnium terrenorum obli-
vione capitur, & unice cœlestibus intentus
inquit:

inquit: Domine, bonum est, nos hic esse, si vis faciamus hic tria tabernacula, tibi unum, & Moſi unum, & Eliæ unum.

Imitemur hoc exemplum Petri, quærentes ea, quæ sursum ſunt, Col. 3. v. 1. præterit enim figura hujus mundi, 1. Cor. 7. v. 31. In Gr. est vox *ζῆμα*, quæ habitum Comitorum denotat. Vita enim noſtra nihil aliud quam fabula aut Comædia eſt. Mundus Theatrum eſt, duo habens oſtia: per alterū ingredimur naſcentes, per alterū egredimur morientes. Sicut igitur fabula brevi finitur: ſic & figura hujus mundi, tanquam navis, quæ pertransit fluctuantem aquam, eſt: cujus, cum præterierit, non eſt veſtigium, Sap. 5. v. 10.

Si quis brevi intervallo pecuniam numerat, Summa non magna eſt. Atqui Satanam Chriſto in deſerto omnia Regna orbis terræ *ἐν 517 μῆν ἡρόν* oſtendiſſe legimus, Luc. 4. v. 5. hinc facile colligere poſſumus, mundi gloriam adeo magni æſtimandam non eſſe. Ecce igitur gloriam mundanam tantopere affectamus, qui hic non habemus civitatem manentem, Ebr. 13. v. 14. Potius quilibet ſuſpiret;

Cæli bona
Perſtant rata,
Præpriver his
Vitâ bonis:

Vincam juva Deus me.

Fecere hoc David, Pſal. 42. v. 1. Aſſaph. 73. v. 25. Paulus Phil. 1. v. 23.

Horum veſtigiiſiſtentes, mundana promte dimittamus, ſiquidem tranſitoria quidem amittimus, ſed duratura cum CHRISTO invenimus, ubi non

deſtituemur omni bono, Pſal. 34. verſ. 11.

11. *Sequentem vitam credito.* Quid vita alia poſt hanc vitam futura ſit, verbum Dei ſufficienter probat. Pii enim poſt mortem nanciſcentur vitam gaudio pleniffimam, ſicut Moſes & Elias ex hoc mundo in vitam æternam aſſumpti ſunt: ille quidem per mortem temporalem: hic vero curru & equiſignitis. Impii vero & ipſi vita æterna potientur, verum in perpetuo angore & cruciату, ita vivent ut ſemper moriantur, & morientur ut ſemper vivant, mors depaſcet eos in æternum, Pſal. 49. v. 15.

Epicurus, gentilis ille Philoſophus animam cum corpore interire ſtatuit, hinc Symbolum Epicuri de grege porcorum:

Ede, bibe, lude, poſt mortem
nulla voluptas.

Cum hiſ conſpitarunt Sadducæi, qui dixerunt, non eſſe reſurrectionem, neque Angelum, neque Spiritum, Act. 23. v. 8.

Verum horum impietas veritatem non evertit, experientur illi cum damno irreparabili, quod hic credere noluerunt, quando vermiseorum non morietur, & ignis non exſtinguetur, Eſa. 66. v. ult.

Pii vero Chriſtiani hunc maximo ſolatio ſuperfunduntur, quia tum omnium miſeriarum finem & refrigerium ſentient. Tunc ſtabunt juſti in magna constantia adverſus eos, qui ſe anguſtiaverunt &c. Sap. 5. v. 1. ſeqq.

Impius ſane millies melius eſſet, ſi & anima & corpore interirent, nulla que reſurrectio futura eſſet: ſed pii conſolantur ſe futura reſurrectione, & cōſequenti vita æterna, dicentes cum Jobo: Scio quod Redemptor meus vivit, Job. 19. v. 25. ſeqq.

Qui igitur vita æterna potiri cupit, corde & ore confiteatur: Credo resurrectionem carnis & vitam æternam. Moses enim & Elias, ceu Candidati æternitatis, testantur de vita beata, eaque æterna. Divites vero epulo de æterna infelici vita & tormentis, dum exclamat: Crucior in hac summa, Luc. 16. v. 24.

III. *Sermonem Christi capito.* Sic enim Pater cœlestis: Hic est Filius meus dilectus in quo mihi complacui, hunc audite. Quo ipso Filium suum toti mundo tanquam universalem Doctorem commendat, ut ei obediamus, Deur. 18. v. 15.

Audite igitur eum, eique obedite, omnes homines, quando ait: Quiescite agere perverte, discite bene facere, Esa. 1. v. 16.

Audite eum omnes, qui laboratis, & onerati estis: & venite, ut vos reficiat, Matt. 11. v. 28.

Audite & obedite verbo ejus, quia salvare potest animas vestras, Jac. 1. v. 21.

Audite & obedite ei, quando de cruce

prædicat, ajens: Tollite jugum meum super vos, & discite à me, Matt. 11. vers. 9.

Postquam vero Servator præsentiam visibilem subtraxit nobis, & in cœlum ascendit, & verbi Præcones loco suo ordinavit, ut verbum prædicent, Marc. 16. v. 25. illos non aliter, ac si ipse præsens foret, audiamus. Qui enim vos audit, me audit, ait ipse Luc. 10. v. 16.

Joatham Sichemitas allocuturus, stetit in vertice montis Garitim, elevataque voce clamavit, & dixit: Audite me, Optimates Sichem, ita, ut audiat vos Dominus, Jud. 4. v. 7.

Similiter si & vos Christum, ejusque Ministros audieritis, vos vicissim, quando ad eum clamabitis, audiet, vosque ut obsequentes oviculas, quæ vocem ejus audierunt eumque sequuti sunt, Joh. 10. v. 27. ad se suscipiet, ut eum in vitam æternam sequamini, & ad faciem ad faciem intueamini, 1. Cor. 13. v. 12.

Id quod JESUS nobis largiatur, Amen!

DOMINICA SEPTUAGESIMÆ.

Evangelium Matth. 20. v. 1. - 16.

EXORDIUM.

Fuit olim Naboth Israëlita vinea, juxta palatium Achab Regis Samaria. Hanc expetit sibi Achab permutandam in hortum olerum, quia

vicina erat & prope domum ejus. Quia vero Naboth id tenuit facere, Jezebel uxor Regis prodaxit adversus eum duos viros falsum testimonium dicentes: Benedixit Deum